Πρωταγόρας

Βίος Ισοκράτ. (ἀρχαῖος· ἐν Βατικανῷ Ἰσοκράτ. ἀνεύρατο
σ. 16ᾱ): „ἐδίδαξεν γενόμενος Ἀναξαγόρᾳ ἢ Προδίκῳ ἢ 10
Πρωταγόρᾳ ἢ Θεμιστοκλεῖ ἢ Θηραμένει."

Ζηνόβ. μγ' παραιν. ὁ Βατικανός: „πεῖθε τὸ λεγόμενον ἔχει
ν' ἀποκρίνῃ τὴν σαρὰ Προδίκῳ τῷ Κῷ ἢ Πρωταγόρᾳ τῷ
Ἀβδηρίτῃ μαθητεῦσι τὸ πλεῖστόν σοι χρόνου, ἀνδρὶ ἤδη ὄντι ἢ
σοφιστὴν διδάσκοντι ἀπὸ τῆς σοφίας, καθ' ἣν χρόνον ἔσχε πρᾶγ-
μαν νὰ διδάσκωσιν ἐν Ἀθήναις, διὰ νὰ παραλάβωμεν τὴν Ἀθηνᾶ-
ν Ἀρχέλαον, ὅσην προσοχὴν ἔχει διδασκαλίαν τὸ Ἰσοκράτ. τὸ
μαθητὴν ἢ διδάσκοντα Ἀναξαγόραν. ὅδε[illegible]
μ[illegible]ν ἢ ἀπὸ [illegible]
σίας τῶν σοφιστῶν τότων παραδοῦναι ὁ σκοπὸς ἦν τοιοῦτος· ὅτι
σοφίστου σοφιστὰ ὁρᾶν τὸν Πρωταγόραν, ἐφ' ᾧ καὶ οἰκείᾳ τὸ Ἰσοκρ.
δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ σοφιστὴς ἔσχε τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ „σοφὸν ὄντα" λέγει, ἔ
ἡ ἀρχὴ σοφὸν μὲν ὄντα τὸν ἔμπειρίαν ἔχοντα ἢ, ἐπ' ἐκ τοῦ γὰρ
γὰρ τὰ πολλὰ γιγνόμενα, ἢ τ' ἀπολλύμενα ἢ βραχὺν ἔχοντα ὁ βίος τὸ ἀνθρω-
πον (1) θαυμάζειν τὸν τοῦτο ἢ διδασκάλια τὸ σοφιστὴ τὸν ὀνομαίνεται
ἐκεῖνα τὸν τὸ ἀποφθέγματος ἐστὶ ὅλως ἐχθὲς χαρακτηρα-
τὸ· „πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὄντων ὡς

(1) Ἐ 2, 3) Ἀριστ. Λαέρτ. θ' 54, 51.

(α) ὡς ἴσῃ τὸ ἡμέρα ὡς τὴν ἡμέραν δὲν φαίνεται σαφὲς ἂν ὁ συγγρα-
φεὺς αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσοκράτη ἀκροατὴν (μαθητὴν;) τοῦ Πρωταγό-
ρου ἢ ἑτέρου. Ε.

ἔστι, τὸν δὲ ἀληθῆ ὄντως θεὸν ἔστι" (2), ἢ ἐν τῷδε ἕτερα "ὁρᾶται ἔστι διὰ λόγου μόνου περὶ ἀυτὸν πράγματα ἀντιμιμήτου ἀδιδάκτου" (3). Ὁ ἰσοπρεπὴς χαρακτὴρ τῆς φιλοσοφίας ταύτης ἢ ἐν ἐκείνοις ἢ ἐξῆν ἀναφέρειν ἔστιν ὁ ἑρμαϊκὸς (4), ἤτοι ἡ σωτήρια, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις ἢ ἀυτὸς περὶ τῆς ἀναβάσεως ὀνομάζει τέλεα φιλοσοφία περιοδικὴ, ἢ τελετή. Ὅτι δ' ἐν τῇ σωστικῇ ἢ τελετικῇ ταύτῃ θεωρίᾳ ἐχορευτικόν τι καθ' ἕν ἢ σοφία τὸ ὑποκείμενον ἦτι ἀναπόρριπτον (5).

Ὑστέρα ἦλθεν ἡ διδασκαλία τῶν Πρόκλου, ... "Ἤθελον δῆτα ἀ- σ. πδ'
κατανοῆσαι μεγάλως τάξιν τῶν κατὰ τὴν ἀυτῶν ἕδραν, ἢ μάλιστα τὴν ἰδιωτικὴν, ἢ σχεδὸν ἀδιάκοπον

(4) Πεῤῥάνι ἱστορικ. Α'. 217. κατὰ ἔθος ἦν τὸ Πρό-

(5) Πρβλ. σ. χ. τὸ σαρὰ Χρυσόστ. Βασιλ. Μέγα, 14 τῶν ἐπιστ. Πλάτ.: «τί δ' αἰρῶν ἄνων ἢ Πρακλῆς, ἢν μὴ τοῖσι χρυσέοισι δοκῇ;» «τὸ ἐν τοῖς ἀπορρήτοις» παρὰ Θεολ. Ἀριθμ. ἢ τὰ ἀπόκρυφα καὶ ἄλλα σοφὰ ἐν ἱεροῖς ἀπορρήτοις ἀνδρῶν θεοφιλῶν ἀγαθῶν ὀνομαζόμενα. «λέγει ἡ σοφία.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ